

Eigen Krabbels

Maandblad van het Mannenkoor ZWK

Editie augustus 2021

[ZWK WEBSITE](#)

[zwk lied](#)

**Grietje Malisart:
van kleine
landbouwersdochter
naar fijne stadsmus**

Het leven bestaat soms uit verrassende dingen en hoe ouder je wordt, hoe meer je van de mooie dingen gaat genieten. Grietje Malisart, echtgenote van ZWK'er Raf Van Bortel, is er een sprekend bewijs van.

Toen haar broer Gert geboren werd, zegden de dokters tegen de verbouwereerde ouders: "Hola, wacht even, er komt er nog eentje!" Dat 'eentje' werd dus Grietje – haar officiële voornaam trouwens – die acht weken te vroeg geboren werd met één kilogram gewicht en die dus haar eerste twee levensmaanden in de couveuse doorbracht, waar ze zo'n beetje het pronkstuk werd van de zusterkes van het moederhuis, want ze hadden haar erdoor gehaald! Zo begon dat leven van Grietje al op een merkwaardige manier.

En dan ging je ook nog met de ongebruikelijke naam Malisart door het leven...

Grietje Malisart: "Eigenlijk nooit goed geweten waar die naam vandaan kwam.. De naam zou waarschijnlijk van een wees komen die uit het Zuid-Franse dorpje "Malisart" kwam. Op huwelijksreis kwamen we dit dorpje toevallig tegen. En verder woont er in ons land een Brusselse dokteres met de naam Malisart, maar zij is helemaal geen familie. Het gevolg is ook dat mijn familienaam op alle mogelijke manieren gespeld wordt en dat er bij ons thuis weinig post toekomt met daarop mijn juist geschreven naam.

Om de zaak nog ingewikkelder te maken, moet ik er nog bij vertellen dat de zus van Raf ook Griet heet. En zo werd ik dus zeker Grietje en geen Griet."

Van waar ben je eigenlijk afkomstig?

"Ik heb heel mijn jeugd doorgebracht in de buurt van de Groeningenlei, dat is de grens van Kontich met Edegem. Mijn ouders waren trouwens landbouwers. Mijn tweelingbroer woont nog steeds op de boerderij in Edegem. Mijn vader is intussen 83 jaar en woont ook nog in Kontich. Iemand met een rijk sociaal verenigingsleven, hij is graag gezien en iemand met vele vrienden. Sinds mijn moeder overleden is, leeft hij nu ook dolgelukkig voor zijn hondje."

Met hoeveel kinderen waren jullie thuis?

"Zes kinderen en ik was het enige meisje. Wij zijn van 1966. Mijn volgende broer werd in 1968 geboren en zit volop in de paardenwereld, net als mijn vader overigens en een aantal neefjes en nichtjes. In 1968 werd Wim geboren en die stapte als veearts ook vooral in de paardenwereld. In 1970 kwam Bart en hij werkt aan de haven. Hij legde zich toe op het mennen (een parcours op snelheid rijden met koets en paarden). Koen kwam in 1972 op de wereld en hij heeft een grote vetmesterij in Oud-Turnhout. En de jongste, onze Jan is metaalbewerker en woont nog bij papa thuis."

Bijna allemaal in de paardenwereld verzeild dus?

“En de wereld blijft verwonderlijk klein. Want onze oudste zoon Tobias heeft met Marie een liefje gevonden met eveneens een link naar de paardenwereld. Ze moet ‘bompa’ zeggen tegen Gust De Smedt, die ook uit de LRV (Landelijke Ruiters Vereniging) komt. Hij is advocaat en was ook jarenlang voorzitter van de Military-afdeling bij de Belgische bond en die in die functie herhaaldelijk de Olympische Spelen meemaakte met o.a. Karin Donckers.”

Had je zelf geen ambitie om amazone te worden?

“Ik heb van kleins af paard gereden tot ik 16, 17 jaar werd en last kreeg van een zwakke rug. Maar tot ik trouwde ben ik wel ponylessen blijven geven in de LRV.”

Helemaal geen contact dus met de muzikwereld, waarin je man Raf toch wel een beetje zat?

“Helemaal niet. Ik was iemand die steeds in het groen heeft geleefd. Ik reed in de buurt rond met de fiets of met een paard. Vakanties had ik niet, want je moest helpen op de boerderij, maar ik was er gelukkig. Als kinderen hebben we mekaar helpen groot brengen en dat was best een leuke bedoening. En nadien gingen onze kinderen met vakantie naar de boerderij. Raar, hé!”

Raf kwam dus uit een heel ander milieu.

“Klopt. Zijn vader en zijn grootvader hebben allebei les gegeven en zijn er ook directeur geworden aan het Hofke van Thys, waar Raf nu directeur is. Hij kwam dus uit een hele andere wereld. Maar we hebben mekaar leren kennen op school, op Pius-X aan de Olympiadelaan. Ik kwam van ‘den buiten’ en hij was toch meer een stadsmens als Hobokenaar. Maar als je iemand graag ziet, dan heb je dat ervoor over. Ik kwam uit een warm nest, hij kwam uit een warm nest. Waarom dan niet? En ik heb er nog geen moment spijt van gehad.”

Je verhuisde dus naar 't stad?

“Van 1991 tot 1996 hebben we in Wilrijk gewoond, in de Drukpersstraat. Dan zijn we naar een huis in Hoboken getrokken, waar we tien jaar woonden en dat o.a. Luc Korthout en Johan Clerckx nog hielpen renoveren. Tot we de kans kregen om in een groter huis te gaan wonen, in de Hertog van Brabantlaan, waar we opnieuw van een aantal zangers zoals Luc Korthout, Fons Carpentier en Guido De Graeve hulp kregen om o.a. te zorgen voor aangepaste elektriciteit.

Een groter huis was natuurlijk geen luxe, omdat jullie gezin intussen ook uitgebreid was...

“Klopt. Tobias, onze oudste zoon intussen 27 jaar, maakte zijn studies af voor ingenieur. Onze tweede zoon Mattijs is 25 jaar en is kinesist. Kato, ondertussen 23 jaar, is verpleegster, maar specialiseert zich nog verder in Gent op gebied van gezondheidsbevordering. Dit heeft alles te maken met preventie van gezondheid op alle verschillende domeinen. Ze deed een buitenlandse stage in Zuid-Afrika. Een land waar ze haar hart aan verloren heeft.

Ik ben gewoon fier op al mijn kinderen.”

Maar hoe verliep jouw loopbaan eigenlijk nadat je een onderwijzersdiploma behaald had?

“Ik kon beginnen in het Sint-Aloysiusinstituut vlakbij het Sint-Jansplein. Ook Luc Korthout werkte hier. Ik deed er vooral het eerste, tweede en derde leerjaar en ik kreeg er een zorgfunctie. Ik ben er twintig jaar gebleven.

Nadien volgde Sint-Maria in de Lange Kongostraat, een vroeger klooster met een bijhorende kleutertuin. Ik ben zorgjuf van het eerste leerjaar, samen met nog twee jongere collega's. Dat is echt mijn passie. Ik zie er dan ook nu al tegenop dat ik met pensioen zou moeten gaan, ook al werk ik om gezondheidsredenen nog slechts 4/5.”

Over naar de ZWK. Kende je deze vereniging?

“Ik luister graag naar muziek, maar van de ZWK had ik geen enkele notie, ik wist niet wat ik me daarbij moest voorstellen. Ik denk dat ik de eerste keer kwam luisteren naar een uitvoering op 11 november. Ik werd er toen aan meneer Duysburgh voorgesteld als het 'nichtje van Raf'. Ik geloof dat hij toen iets monkelde tussen zijn tanden. Maar toen ik later mee kwam naar andere activiteiten zoals het Ceciliadiner in de feestzaal van de school, werd ik goed gekeurd. Raf en Luc waren steeds goede kameraden en we gingen samen met de kinderen op ZWK-kamp.

Ik ben er nadien ook altijd graag bij geweest op de vele leuke momenten. Verschillende vrouwen van zangers werden trouwens goede vriendinnen. Met de meesten heb ik een fijn contact en ik voelde me altijd zeer welkom.”

Welke uitvoeringen laten nog steeds goede herinneringen heropleven?

“Ik weet nog dat ik heel sterk onder de indruk was van een concert in de Arenbergsschouwburg met Voice Mail. Eén van de hoogtepunten was natuurlijk ook de uitvoering van de Carmina Burana in DeSingel. En bij een kerstconcert in

Mortsel werd de kerk helemaal in het donker gehuld en toen jullie daar in het Gregoriaans begonnen te zingen, kreeg ik er echt kippenvel bij. Zo mooi!

Maar ik herinner me evenzeer hoe dikwijls wij verschrikkelijke kou leden in de Sint-Jacobskerk. Maar liefde overwint alles.”

Je maakte ook van dichtbij het 100-jarig bestaan van de ZWK mee, waarbij Raf flink betrokken was...

“Dat was echt nog eens het jubileum van de vriendschap, waarin duidelijk werd dat de ZWK een hechte kring is. Sinds ik met Raf trouwde, was ons leven trouwens doorspekt met de ZWK. Jarenlang ging hij op zondag rond 10 uur altijd een mis zingen en rond 13 uur was hij terug thuis. Ik heb daar nooit een punt van gemaakt.

Dat was zo. Soms dacht ik misschien wel eens ‘ik ben hem weer kwijt’, maar eigenlijk was ik wel wat gewend: ofwel was hij foto’s aan het trekken, ofwel was hij aan het opdienen, ofwel moest hij de jassen overhandigen of in ontvangst nemen. Raf is dan wel directeur, maar hij bleef steeds de mens die hij altijd was. En hij heeft zijn kinderen ook steeds voorgehouden dat ze moesten leren op eigen benen te staan, hun plan te leren trekken.

Eén keer hebben we met een aantal zangersvrouwen pret gehad, toen we in het geheim en met heel veel plezier een vrouwelijke Eigen Krabbels in mekaar staken ter gelegenheid van dat 100-jarig bestaan.”

Wat heb je zelf nog op jouw verlanglijstje staan?

“Voor mezelf: dat ik nog lang kan blijven werken. En verder ben ik als hobby begonnen met potten bakken, met naaien, met creatief bezig zijn. Verder ga ik als ontspanning graag wandelen, fietsen, een beetje cultuur opsnuiven af en toe. Ik ga ook graag met vakantie: gewoon ergens naartoe, in een stadje ergens iets gaan eten. Wat komt, dat komt.

De kans zit er natuurlijk in dat er kleinkinderen komen. Ik zal ze zeker niet verwennen, maar ik zal er wel trachten van te genieten. En uiteraard blijft de grootste wens dat ik gezond blijf.”

Zie je nog bepaalde landen op dat reisverlanglijstje staan?

“In de eerste plaats Zuid-Afrika, een reis die we al geboekt hadden met de bedoeling om daar zeker ons Kato te bezoeken, die zo vol lof over dat land sprak. Maar wegens Corona is dat bezoek voorlopig nog niet doorgegaan.

Maar ook in Europa is er nog wel wat te zien: Corsica, Sardinië, Sicilië willen we nog wel bezoeken. We genoten al van een bootreis naar Kroatië. En naar leuke plekjes als Porto, waar we met de fiets langs de zee reden om onverwachts te gaan eten in een visrestaurantje. Zalig!

Of zo'n rustig dorpje in het zuiden van Frankrijk, waarbij je denkt: 'Hier zou ik wel oud kunnen worden'.

Hoe langer hoe meer hunker je naar de rust. Geen stress meer, geen volle dijken, geen drukte. Maar steeds meer wil je genieten van de rust. En van gezond blijven.”

Klassieke muziek nog van deze tijd of oubollig?

De meningen die mensen over klassieke muziek hebben, durven nog al eens verschillen. Het kan met de leeftijd te maken hebben: tieners dwepen meestal meer met Engelstalige nummers van het lichtere genre, die ze probleemloos meezingen. Dat is hun favoriete muziek, al wil dat ook weer niet dadelijk zeggen dat ze geen andere soort muziek kunnen smaken. Bij de iets oudere generatie hoor je dan weer de dooddoener 'naar die djingeldjangel wil ik niet luisteren, hoor'. Hun goed recht, maar wie heeft het bij het rechte eind?

Berx

Sommige mensen kunnen zo geobsedeerd zijn door een bepaald muziekstuk, dat ze zich van de rest van de wereld amper iets aantrekken. Verklaarde de Antwerpse gouverneur Cathy Berx b.v. onlangs in 'Het Laatste Nieuws' niet dat ze een kleine operatie aan de voet moest ondergaan en dat de anesthesist vroeg of ze niet verdoofd wilde worden. Haar antwoord was: "Geef mij maar een koptelefoon en het Celloconcert van Edward Elgar". Ze kon daar zo in opgaan, dat ze van de hele ingreep niks gevoeld heeft.

Daar staan echter net zo goed mensen tegenover die al die klassieke muziek maar echt oubollig vinden. Zo lasen we in de voorbije vakantiemaanden een nogal theatraal, maar schitterend geschreven boek "Grand Hotel Europa" (uitgeverij Arbeiderspers) van Ilja Leonard Pfeijffer, waarin hij fors uithaalt naar al die liefhebbers van klassieke muziek. En vooral naar de keuze van die muziekstukken.

Pfeijffer

..."Als er iets symbool staat voor de ziel van Europa, dan is het wel de hedendaagse opvoeringspraktijk van klassieke muziek, die zich volledig concentreert op zo getrouw mogelijke heropvoeringen van meesterwerken uit het verleden. Daarbij gaat het om een uiterst korte periode uit het verleden, van Mozart tot Brahms, met af en toe iets van Bach als voorloper en een handjevol vroegtwintigste-eeuwse componisten als navolgers, zoals Mahler en Rachmaninov, die in hun tijd al ouderwets waren en zich bedienden van een reactionair romantische toontaal. Wat klassieke muziek wordt genoemd, is de muziek die slechts anderhalve eeuw levensvatbaar was, van 1750 tot 1900, niet toevallig de tijd van de emancipatie van de burgerij, de industriële revolutie en de Europese expansie, en die heeft gefloreerd in een gebiedje zo groot als een geborduurde zakdoek, tussen Salzburg en Wenen. Ik chargeer, maar niet eens zoveel.

De vernieuwende muziek van de Tweede Weense School en van Stravinsky uit het begin van de twintigste eeuw klinkt, hoewel ze intussen ook alweer een eeuw oud is, nog steeds te modern in de belegen oren van het hedendaagse concertpubliek. Ook daarna zijn er componisten geweest, tot op de dag van vandaag, die hun leven en hun talenten hebben gewijd om de complexe en verwarrende emoties van de moderne tijd in muziek te vangen, maar elke intendant weet dat het programmeren van hun muziek gelijk staat met commerciële zelfmoord....

In de tijd van Mozart, Beethoven, Schubert en Liszt, toen de klassieke muziek nog een ademende cultuur was, gingen mensen naar de concertzaal om iets nieuws te horen. Maar het concertpubliek van vandaag verafschuwt wat nieuw is en herademt pas weer als de vertrouwde klanken klinken van hun grijsgedraaide meesterwerken.

In geen enkele andere kunstvorm is de adoratie van het verleden en de ontkenning van contemporaine ontwikkelingen zo totaal. De klassieke muziek is geen levende cultuur, maar een meelijwekkend relict, een mummie die tegen beter weten in aan het infuus wordt gehouden, omdat niemand durft zeggen dat hij al meer dan een eeuw dood is. Een immer vergrijzend publiek zwelgt in een subsidie verslindende hoogmis voor nostalgie naar een kortstondig maar glorieus verleden, toen Europa de wereld veroverde en de burgerij met haar kanten kleedjes en sachertorte uit de schaduw van de adel tevoorschijn kroop. Een betere metafoor voor de huidige toestand in Europa is nauwelijks denkbaar...”

Herreweghe

Een hedendaags, succesvol dirigent als Philippe Herreweghe lijkt zelfs een groot stuk mee te gaan met de kritiek van Pfeijffer, vertelde hij in ‘Zeno’.

“Crete Senesi, het jaarlijks festival van Collegium Vocale in Italië, vindt deze zomer opnieuw plaats. In authentieke kerkjes in de gelijknamige streek van Toscanië kan het publiek de opvoeringen bijwonen van zorgvuldig geselecteerde klassieke muziek. Dat kan ook eerder onbekende muziek zijn.

Soms doen we bijna aan volksverheffing. Programmeer iemand als de Russisch-Duitse Alfred Schnittke (1934-1998) in een zaal in Brussel of Antwerpen, en je zult de zitjes niet gemakkelijk vol krijgen, omdat hij niet bekend genoeg is. Maar naar Italië komt het publiek voor de mix van landschap, setting en muziek. Dan kun je wat meer experimenteren en de mensen nieuwe dingen laten ontdekken.”

Herreweghe heeft ook bedenkingen bij het publiek dat hij wil bereiken.

“Ik zou graag zien dat niet alleen de bemiddelde Vlaming van middelbare leeftijd naar klassieke concerten komt luisteren. Mijn ideale publiek bestaat uit alle mensen die je in een stationshal ziet: jong, oud, arm, rijk, van verschillende culturele achtergronden. Hoe kun je dat bereiken zonder in een soort van

populisme te vervallen en b.v. louter 'blockbusters' te spelen. Daar nog meer in doen bewegen, is één van de doelstellingen die ik op mijn 74ste nog voor ogen heb.

Maar alles begint bij het onderwijs. Literatuur en muziek waren vroeger nog van belang. Blijkbaar is dat vandaag allemaal minder evident geworden. Weet je dat er in Siena amper nog een boekhandel te vinden is? Het getuigt van een soort cultuurloosheid, die spijtig genoeg heerst. Ook in de pers trouwens. Vroeger verschenen er recensies in vijf kranten als ik een concert dirigeerde. Nu geen enkele. Ik ken de redenering: niemand leest het, het verkoopt niet. Maar zo zijn we met z'n allen wel in een vicieuze cirkel beland."

Philippe Herreweghe besluit voor zichzelf wel op een positieve manier.

"Ik dirigeer nog steeds het liefst van al. Het is geen verslaving die me kapot maakt, zoals drugs of alcohol. Het geeft wel stress. Niet de muziek. Nooit de muziek. Als je degelijk voorbereid bent en je werkt met een goed orkest, is het één van de mooiste dingen die het leven te bieden heeft."

Advertentie

Johan Van Asch

Verzekeringmakelaar

Lid FVF Federatie voor Verzekerings- en Financiële tussenpersonen **FSMA**
11081A

Gsm 0479 98 10 65 *Verzekeraar van het Radeske*

Ondernemingsnummer 0525.898.564

Agentschaphouder Baloise Insurance en Euromex

Je Makelaar
Je beste
Verzekering

Doek gevallen over Doel en Tihange, maar...

Het is al een jarenlang discussiepunt, maar nu lijkt een definitieve beslissing genomen te zijn. Hoewel, zoals zo veel in België, is niks echt definitief. Ook niet rond het probleem van de nucleaire kernenergie.

“Alea jacta est (de teerling is geworpen),” kwam nochtans ook Thierry Saegeman, de CEO van Electrabel in de Kamer van volksvertegenwoordigers verduidelijken.

“De kerncentrales gaan dicht. Wij zien niet in hoe het mogelijk is om de centrales voorbij de winter van 2015 te blijven uitbaten. Die bladzijde hebben wij bijgevolg omgedraaid,” meldde hij tot tevredenheid van Groen en Ecolo en tot verontwaardiging van de Franse liberalen (MR). De vroegere minister Marie-Christine Marghem (MR) kwam dan ook dadelijk frontaal in aanvaring met de huidige minister van Energie, Tinne Van der Straeten (Groen).

Er zijn trouwens verschillende pikante aantekeningen te maken bij dit dossier.

De Belgische kerncentrales zijn bij Engie in Franse handen, maar de uitbating ervan is ondergebracht bij het Belgische Electrabel. Vorig jaar – toen er nochtans geen winst gemaakt werd in België – keerde Electrabel een dividend uit van 700 miljoen Euro aan Engie.

Zowel regering als oppositie gingen daarbij op hun achterste poten staan, want voor de ontmanteling en zeker voor het beheer van het afval (misschien duizenden jaren nadien !) wordt normaal uitgegaan van het principe ‘de vervuiler betaalt’. En schattingen spreken in dit verband over een som van 18 miljard Euro. Om te beletten dat zowel het ‘leeggehaalde’ Electrabel als Engie zouden ontsnappen aan deze verplichting, werd alvast besloten om tot een strengere controle van deze groepen over te gaan.

Ander probleem zou de bevoorradingszekerheid kunnen worden, eens de bestaande kerncentrales niet meer zouden werken. Daarom dringen zowel MR als NVA erop aan om dan toch maar Doel 4 en Tihange 3 een tijdje langer open te houden.

Nog een ander punt is, dat bij het verdwijnen van kernenergie, de bevoorrading moet komen via andere bronnen, zoals b.v. de gascentrales, die dan weer voor meer CO₂-uitstoot zouden zorgen, wat ook al met argusogen bekeken wordt door de vertegenwoordigers van Groen en Ecolo. Leg het maar uit aan uw kiezers dat er onder hun beleid meer CO₂-uitstoot tot stand kwam dan voordien.

Onze ZWK-specialist bij uitstek in deze materie, Walter G, voorziet inderdaad nog een pak problemen. “Minstens twee nieuwe bijkomende gascentrales moeten nu en niet later besteld worden (november 2021 is al te laat !),

ongeachte de verhoopte (maar niet realiseerbare) hernieuwde energie via zon en water. En die twee nieuwe gascentrales zijn nog niet voldoende om de elektriciteitswaarborg te garanderen, wegens de niet controleerbare werking van zon en wind.

Het is ook een beetje struisvogelpolitiek van de huidige regering, want de black-out en de falende elektriciteitsvoorziening zouden pas vanaf november 2015 gebeuren, op een moment dat de huidige regering niet meer in functie is. En de 19 uren per jaar lokale black-out bij gunstige invoermogelijkheden, worden pas voorzien vanaf 2026.”

Het laatste woord over deze toch wel belangrijke aangelegenheid – zullen wij nog elektriciteit hebben in 2025 – is dus duidelijk nog niet gezegd. En dat er blijkbaar ook nog volop achterhoedegevechten in achterkamertjes gevoerd worden, bewijst de weigering tot de bouw van een nieuwe gascentrale door de provincie Vlaams-Brabant, ondanks de unaniem tegengestelde adviezen van alle specialisten.

Groot Kamp

Ik heb een foto in mijn hoofd.
Er staan zangers op.
De foto is gemaakt in een grote zaal in een Waals stadje.
In betere tijden moet het een danszaal geweest zijn.
Dit primitieve onderkomen is een rijhuis in een lange straat.
Voor enkele dagen fungeert het als verblijfplaats van de zangers.
Van daaruit maken ze als wandelkring wandeltochten.

Het stadje ligt op een boogscheut van Verviers.
Dus schrijven we 1957 want toen trokken de zangers door die regio.
Eigenlijk maakt het niet veel uit wie er op die foto staat.
Belangrijk is wat onzichtbaar blijft.
Het riviertje dat achter het huis stroomt.
Een gezapig stromend water dat hun nachtrust toen nauwelijks verstoortte.
Dat deed het onlangs wel, de rust verstoren.
En levens vernietigen.
Van gezapig werd het water woest.
Wie weet is het huis van de foto nu een puinhoop.
In Pepinster zijn zoveel verschrikkelijke dingen gebeurd.

De verliefde asperge

(naar een tekst van Paul Asselberghs)

Ik lag met jou in hetzelfde bed
We sliepen wel rechtop
Jij stak er net bovenuit
Vandaar jouw blauwe kop.
'k Was stapel op jouw lange lijf
Dat mag je nu best weten
Ik vond jou echt een reuze-wijf
Gewoon om op te vreten

Laatst droomde ik de hele nacht
Aan één stuk, door jou
Jij werd mijn bruid, mooi in het wit
Omdat ik van sleepasperges hou.
Plots werd mijn droom heel bruut verstoord
Ik bloeide aan mijn kuit
We werden allebei vermoord
Door zo'n hovenier ...van buiten

We werden in een kist gelegd
En spoedig daarna gewassen
Mijn rug was krom, de jouwe recht
Jij werd dus Eerste Klasse

Wat wreed toch van zo'n hovenier
Om ons uiteen te rukken.
'k Heb jou daarna nooit meer gezien
Want ik lag bij de stukken.

Weet je wat ik het gekke vind?
't Is eigenlijk heel stom.
Terwijl ons leven in de grond begint,
Is dat bij de mens net andersom.

Het windje

Waarom wordt er gelachen met een windje?
Of hij nu komt van een man, een vrouw of een kindje.
Het is toch echt puur natuur,
Zelf gemaakt, luchtig van structuur.
En wat kan het een opluchting zijn,
Zo'n windje te laten, gedaan met de pijn.
Vooral in jouw darmkanaal, windjes laten we allemaal.
Er zijn er die worden gelaten alsof twee mensen met mekaar praten.
Sommige komen fluisterend naar buiten.
Er zijn er ook wel die piepen of fluiten.
Wat er ook gebeurt, stil of met geluid,
Eens gevormd wil hij eruit.
Beter dan in die enge ruimte van jouw te dikke buik.
Gooi dus gewoon maar open dat onderluik.
Zo'n wind voelt zich beter thuis in de vrije natuur,
En iedereen kan mee genieten: familie, vriend en buur.
Knijp je billen dus niet meer dicht,
Laat gaan die wind en voel je verlicht.
Doe niet meer achterbaks, wees spontaan,
En zeg 'sorry, ik heb het gedaan'.
Ik zal in het vervolg naar buiten gaan
En daarmee is het verhaal van de wind gedaan!

Retro muziekgeschiedenis

In mei 2020 konden jullie kennis maken met onze capriolen van het in maart 2013 uitgevoerde aperitiefconcert. Niemand kon vermoeden dat de pandemie ons zo lang parten zou spelen.

In oorsprong was het de bedoeling om alle recente opnames lied voor lied te plaatsen in een muzikale databank zodat bij heruitvoering we nog eens onze gemaakte knelpunten konden bijsturen. Door de pijnlijke grote pauze in ons ZWK-bestaan zijn we overgeschakeld om jullie allemaal nog eens te laten kennismaken met de knelpunten van de laatste decennia.

Maandelijks werden dus de concerten, al dan niet volledig, terug geassembleerd op het web geupload.

Drukknop naar al deze concerten

LP-opnamen waren voor onze 'knaapkens' muzikale hoogtepunten. Opera-anekdoten kunnen we alleen maar vertellen. Misschien steken er wel opnamen in het KVO-archief. De CD-opname van Benoits Hoogmis was dan weer een ander kluijfe.

Maar deze maand komen we nog eens terug op één van de belangrijkste hoogtepunten van ons honderd jarig bestaan. Het aperitiefconcert in Berchem. Herleef en droom met ons nog eens mee met de life-beelden, dus geen fotoreportage, van dit uniek hoogtepunt.

Wens je ons weldra terug te ontmoeten ... wij gaan er alvast voor met of zonder mondmasker want

'ZWK wijkt nooit.'

Heb je heimwee gekregen naar de goede 'oude' tijd van vroeger of wens je terug min of meer samen met ons actief deel te nemen om uw stem te smeren ... laat het weten, we houden dan een extra plaatsje vrij. Je bent welkom in onze kring.

 ZWK 100 en veel meer.

Weet je dat...

...onze dirigent Johan het bijzonder moeilijk zal krijgen om het koor tot een aantal stemoefeningen te bewegen. Wie aanwezig was op de sfeervolle uitvaart van moeder Carpentier kon immers vaststellen dat onze kring nog steeds over een aantal warme mannenstemmen beschikt.

...het bestuur op 19 augustus bijeenkomt om te overleggen waar en vanaf wanneer er opnieuw met repetities kan begonnen worden.

...iedereen op die donderdag 'live' de beslissingen van het bestuur kan aanhoren mits aanwezig te zijn op de speelplaats van Sint-Norbertus.

...velen zich afvragen of de speechtechnieken van onze voorzitter na twee jaar drooglegging al opnieuw op punt zullen staan.

...onze vriendinnen van het vrouwenkoor Marcanto uit Hoogstraten op zoek gaan naar een nieuwe dirigent(e) en een nieuwe pianist(e), omdat Anke en haar huidige pianiste na 25 jaar deze taak willen doorgeven.

...zij nog wel de aangegane afspraken voor de nabije toekomst zullen vervullen. Mogen we hen bijgevolg nog begroeten op één van kerstconcerten?

...Luc DG herstellende is van een te enthousiast optreden tijdens zijn vakantie en dat hij nu al opnieuw zelfstandig een fleske Duvel kan openen.

...verschillende leden het Covid-gevaar trotseerden door af te reizen (en terug te keren) uit het rode Portugal, het rode Nederland, het oranje Oostenrijk, het groene Italië...

...oud-zanger Karel Van Ael (broer van Jules en Lieve) besloten heeft om zich deeltijds opnieuw in onze stad te vestigen (en deeltijds in Argentinië).

...onze vriendin Nina Smeets verheugd is om jullie te melden dat je haar nieuwe pianowerk 'La Valse d' Amélie' voortaan kan beluisteren op SheetMusicDirect en SheetMusicPlus

[Piano Lesson - La Valse D'Amelie \(orchestra version for piano\), VLOG #5 - YouTube](#)

...je elke zondag van augustus tussen 14u en 18u terecht kan in de Sint-Annaten-Drieënkerk op Linkeroever om er het grafisch werk van een tiental kunstenaars te bewonderen.

...er op 29 augustus in diezelfde kerk in het kader van 'Zomerse orgelklanken' een concert plaatsvindt met sopraan Lies Vandenwege met Willem Van de Weerd.

...het op 14 augustus tussen 19u en 23u de 'Nacht van de Antwerpse kerken' is. Op die avond kan je – alweer in die Sint-Annakerk op Linkeroever – genieten van sfeervolle poëzie onder het motto 'Stilte', via een projectie op de glasramen van Jacques Loire, de artiest die vorige maand onverwachts overleed.

...dit laatste bericht ons doet mijmeren over de mooie uitvoering van 30 juni 2012 die wij er toen gaven bij de inwijding van de glasramen van Jacques Loire.

...Radeske tijdens de twee vakantiemaanden op volle toeren draaide. De groepen werden begeleid met een veiligheidsprotocol. Dank aan de werkploeg van Radeske.

...er bij de groepen een groot enthousiasme merkbaar was omtrent de vernieuwde keuken.

Personalia:

Overlijden :

Maria Van Buynder

Op 10 juli ging zij op 88-jarige leeftijd zachtjes van ons heen.

Maria was de weduwe van Flor Carpentier en de moeder van ons trouw ZWK-lid Fons Carpentier. Onze kring zong op de uitvaart en wij zullen haar ook gedenken op de jaarlijkse herdenkingsdienst op 11 november in het Sint-Norbertusinstituut. Veel sterkte aan haar familie en in het bijzonder aan Imelda en Fons.

*Wij danken je voor je liefde,
je levenslust en je vreugde.*

*Met goedheid en lieve zorgen
heb je ons omringd.*

*Steeds vind je de kracht om
moeilijke momenten te overwinnen,
positief te blijven en nooit op te geven.*

*Nu jij de rust gevonden hebt
voelen wij pas echt de leegte,
het grote verdriet.*

Fons dankt

“Samen met de hele familie wil ik iedereen bedanken voor jullie aanwezigheid en jullie medeleven op de afscheidsviering van mijn moeder.

Het was haar wens dat de dienst zou opgeluisterd worden door ‘de zangers’ en jullie mooie zang heeft ertoe bijgedragen dat we haar een mooi en waardig afscheid hebben kunnen bezorgen.”

Agenda ???

Werkten mee aan dit nummer:

Luc Korthoutd, Ludo Engelen, Grietje Marisart, Guido De Graeve, Jenny Backx, Tony Ah Munn, Raf Van Bortel, Johan Clerckx, Walter Goossens, Julien Van Ael, Fons Carpentier, Jan Leers, Rik Neel, Marcel Coppens (v.u.).